

fra Rigsdagen, thi vi bevilge naturligviis ikke Noget, uden at vi vide, hvortil det skal anvendes. Jeg maa tillade mig at sige, at jeg virkelig ikke troer, den ærede Minister rigtig har gjort sig Rede for, hvad der ligger i denne § 3, thi saa troer jeg ikke, han kunde være gaaet ind paa den. Dersom man havde lagt denne Sag ind under Communen, saaledes at man sagde: Dette Havneraad er raadgivende; naar det har givet Raad, indsendes dets Budget til Communen, og Sagerne udføres da for Communens Regning, saa havde vi at gøre med en Myndighed, som bestaaer her i Landet, og som indenfor sin Begrændsning har Raadighed over visse Penge. Eller dersom det hed, at naar Havneraadet havde givet sine Raad, naar dets Budget var opgjort og indkommet til Indenrigsministeren, skulde det foreslægges her i Forbindelse med Budgettet, saa havde man at gøre med en Bevillingsmyndighed, der havde en endnu større Ret; men det, her er opstillet, forstaaer jeg virkelig ikke. Jeg kan forstaae, at man kan sige: I Henhold til Lovgivningen er der reguleret Havneindtægter, og de kunne, forsaavidt de strække til, udgives efter de Bestemmelser, de Planer og Regler, som eengang bestaae, men at gjøre Laan, som gaae ud over disse Indtægter, uden at der for deres Optagelse er anvist anden Bekræftelse end Indenrigsministerens Indvilligelse, det kan ikke gaae an, det kunne vi ikke lade staae her i Loven, thi saa give vi en Magt fra os, som vi maae holde paa. Jeg tilstaaer, jeg forstaaer det ikke, men jeg maa spørge den høitærede Indenrigsminister, om han kan forklare, hvorledes dette Maskineri skal virke; det er ingen nødvendig Betingelse, at Sagen skal komme til Communen, før der handles og før der handles med Penge, det er ingen Nødvendighed, at den skal komme til os, og Loven er ikke begrændset ved, at Laanet skal dækkes af de Midler, Havnen bringer ind. (Indenrigsministeren: Jo, som den bringer ind i det Aar). Nei, jeg beder om Forladelse, her staaer ganske anderledes, her staaer: „Intet Laan, som ikke i det løbende Aar kan dækkes af Havnens egne Indtægter, kan optages uden Havneraadets Samtykke“, det vil altsaa sige, at Laan, der gaae ud over Aarets

Indtægter, kunne optages af Indenrigsministeren med Havneraadets Samtykke, men det har Indenrigsministeren ingen Ret til, medmindre han vil betale af sin egen Lomme. (Indenrigsministeren: Nei, det gaaer af næste Aars Indtægt!) Næste Aars Indtægt tjender Ingen. (Indenrigsministeren: Jo, der er jo visse Indtægter!). „Udkræves dertil Communens Garanti“, staaer der i Paragraphen; men naar nu ingen Garanti udkræves dertil, naar man kan laane ved Obligationer paa ustemplet Papir, hvortil Indenrigsministeren saa vel ogsaa kan give Bemyndigelse? „Eller fordres noget Tilskud af samme til Havnens Udgifter“, hedder det endvidere, men naar de optage et Laan, saa fordres der jo Intet til Havnens Udgifter, og hvo skal saa sanctionere det Laan, der gaaer ud over Indtægterne, som ere et Lotterispil i Skibsfarten? Jeg forstaaer det virkelig ikke, det er mig seldkommen ubegribeligt. (Monråd: Det er en offentlig Stiftelse!) Ja, saa indrette vi altsaa her en offentlig Stiftelse, vi give vor Bevillingsmyndighed fra os til Havneraadet og skabe en ny Bevillingsmyndighed i Staten. Det var derpaa, jeg først gjorde opmærksom, og det er virkelig Tilfældet. Lad os nu sætte, at det ærede Havneraad in spe med den ærede virkelige Indenrigsminister bleve enige om et Laan, som gik ud over det indeværende Aars Indtægter og ikke kunde dækkes af det næste Aars, hvo skulde saa betale, naar Laaniverne vilde have deres Penge? (Indenrigsministeren: De vilde i flere Aar blive afdragne af Havneindtægterne!) Men sæt nu, at man vedbliver at være i Decadence, at man vedbliver at være ude af Stand til at betale, hvo skal saa betale? Saa komme vi her afskurat i den samme Stilling, hvori vi staae til Theatret, vi laane selv til Theatret, og naar det gaaer fallit, betale vi for det; der have vi imidlertid den Udvei, at vi paa den Maade kunne blive frie for Theatret, men vi kunne ikke blive frie for Havnen, og de Udgifter, som den ærede Indenrigsminister har lavet i Forening med dette nybyggede Havneraad, komme vi altsaa tilfodst til at betale. Nei, denne Paragraph kunne vi virkelig ikke votere, og naar den ærede Indenrigsminister overveier